

Но умрът той срѣдъ Балкана,
 Безъ надѣжда, безъ луци,
 И съсъ вѣра разлюяна,
 И съ отворени очи.

Безъ да има кому тамо
 Свойто скрѣбъ да прѣдаде,
 Безъ да има кой снага му
 Съ гробъ студенъ да почете.

Тежка жертва бѣше тая
 И за ися не скѣрбж
 Сила нѣмамъ да роптаиж
 Противъ общата сѫдба.

Не вѣздишай, не наричай,
 Ти за него не плачи,
 Грѣшни сълзи исизвличай,
 Охъ изъ моитѣ очи.
